
СЕКЦІЯ 6. СОЦІАЛЬНІ ТА ГУМАНІТАРНІ ІНІЦІАТИВИ І ПРОЕКТИ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Бойченко О.С.

Національний університет «Києво-Могилянська академія»

СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Актуальність проблеми полягає у зростанні популярності соціального підприємництва як в Україні, так у всьому світі. При цьому явище є доволі новим та слабо дослідженим, адже історія соціального підприємництва бере свій початок з 20-го століття.

Існує декілька способів пояснення феномену «соціального підприємства». Перший з них має назву «широкий» та демонструє більшою мірою соціальну складову, тобто прагнення підприємців досягти вирішення соціальної проблеми, другий – «комбінований», у якому вже поєднується соціальну складову з одночасним прагненням та необхідністю соціальних підприємців отримувати прибуток за свою працю, третій – «інноваційний». Цей спосіб характеризується підкресленням важливості інновацій у менеджменті підприємств, є менш універсальним у порівнянні з комбінованим підходом, адже підходить обмеженому колу соціальних підприємств, четвертий – «проблемно-орієнтований».

Враховуючи попередні дані, можна охарактеризувати соціальне підприємництво як механізм, що містить інноваційну, фінансову, господарську складову та націлений на вирішення певної соціальної проблеми. Також, соціальне підприємництво властиве й державному сектору, на вирішення якому можуть бути надані соціальні проблеми, що не здатний розв'язати приватний бізнес [1; 2; 3].

Соціальне підприємництво як явище має доволі недавню історію з кінця 19-го – початку 20-го століття, але його прояви спостерігались і раніше. Наприклад під час кооперативного руху, метою якого також було вирішення місцевих проблем. У цьому за приклад було взято історію Великобританії та формування передумов соціального підприємництва у цій країні.

Яскравим представником ідей, що передували зародженню соціального підприємництва у Великобританії можна виділити Роберта Оуена, який чи не найперший проводив експерименти в умовах праці. На своїх підприємствах Оуен ввів 8-годинний робочий день, відміну дитячої праці та почав забезпечувати своїм працівникам гідні умови праці, створив школи для їх дітей. Метою Роберта Оуена було довести, що рівновага між успіхом фабрик та задоволенням працівників можлива [4].

На сьогодні в Україні існує близько 700 підприємств, які можна віднести до «соціального підприємництва».

Єдиним джерелом фінансування майже половини соціальних підприємств є комерційна діяльність. Є компанії, діяльність яких фінансується грантами, але їх кількість не перевищує 50,0%. 1/5 соціальних підприємств країни підтримуються кредитними засобами. Чверть соціальних підприємств наголошує, що основним джерелом їх фінансування є власні кошти засновника [5].

Отже, соціальне підприємництво бере свій початок з ХІХ століття, основною передумовою є неспроможність виключно державних установ вирішувати всі необхідні соціальні проблеми груп населення. Це особливий сегмент бізнесу, що крім необхідної фінансової складової, містить і соціальну мету, заради якої здійснюється діяльність. На сучасному етапі в Україні відсутня законодавча база для явище соціального підприємництва, проте ця тенденція стає все більш модною та поширеною.

Перелік використаних джерел:

1. ISO 26000 – Social Responsibility / ISO. 2010. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.iso.org/iso-26000-social-responsibility.html>
2. Свинчук А. Міжнародний досвід розвитку соціальних підприємств: уроки для України. Теорія стратегії та економічного розвитку. 2014. No 34. С. 25 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ir.kneu.edu.ua/bitstream/2010/4539/1/2014_34_%2825-32%29.pdf
3. The Global Agenda for social work and social development: Commitment to action. 2012. 6 p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://cdn.ifsw.org/assets/globalagenda2012.pdf>
4. Лавровский В. М., Барг М. А. Английская буржуазная революция: некоторые проблемы английской буржуазной революции 40-х годов XVII в. Москва: Соцэкгиз, 1958.
5. Шаповалова Т. В. Соціальне підприємництво і фандрейзинг: навч. посіб. Київ: МФСА, 2016.

Волошин А.В.

Національний університет «Києво-Могилянська академія»

**ФОРМУВАННЯ КОМПЛЕКСУ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ЯК
ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ**

Конкурентні переваги є життєво важливою запорукою зростання та розвитку на рівні фірми та держави, а отже є доцільними зупинитися на більш детальному їх аналізі.

Конкурентні переваги поняття багатостороннє, воно стосується багатьох складових діяльності економічних агентів, різних внутрішніх та зовнішніх чинників й в літературі через відмінність підходів до оцінки та аналізу це